

Els homes secrets de Le Pen

El 29 d'abril de 1987 es trametia una carta des del número 288 de la Rue Saint Germain amb destinació a Altea. La firmava el comandant Jacques Doré, un vell militar francès que havia servit a l'Alger colonial com a delegat nacional dels francesos a l'estranger. La carta anava dirigida a Pierre Pérez i en contestava una altra tramesa per aquest últim a l'atenció de Jean-Marie le Pen, president del Front Nacional francès. En la carta s'informava d'«una forta acció sobre Espanya» encarregada personalment a Doré pel màxim líder de la ultradreta gal·la. Doré advertia Pierre Pérez de la importància d'Alacant, «com seria molt interessant reunir el major nombre d'activistes francesos per a la nostra Formació Europea i el Front Nacional» i li anunciava la decisió del Grup de les Dretes Europees —la internacional ultra a Estrasburg— d'atorgar el suport sense cap reserva a la candidatura que, per aquelles dates, encapçalava Blas Pinar al Parlament Europeu. El veterà militar colonialista passava a Pierre Pérez un contacte que garantiria aquesta campanya: José Torroja Castaner, amb domicili a l'Albufereta d'Alacant. Era l'home secret de le Pen.

A pesar de la diplomàcia de la circular, els *pied-noirs* Pierre Pérez i José Torroja ja havien estat junts uns dies abans durant el sopar que a la Nucia havia aplegat un centenar de partidaris de Blas Pinar entorn de l'advocat valencià Angel Ortuno, fundador de Fuerza Nueva, mà dreta de Blas Pinar i actual vicepresident del Frente Nacional.

Era el punt de partida de la campanya electoral, posteriorment desastrosa, dels ultres espanyols, i Pierre Pérez hi va acudir com a coordinador o secretari general dels milers de *pied-noirs* que viuen al llarg del litoral sud valencià, per a garantir amb la seua presència el vot dels diversos col·lectius de *repatriats* en la llista del madrileny Blas Pinar López. José Torroja, fidel seguidor de Le Pen, també hi era i esperava ordres.

Dos «pied-noirs», antics veïns de l'Alger, són els homes de confiança de la ultradreta gal·la i espanyola per a captar el vot de la vella colònia valenciana de «repatriats».

Ismael L. Belda

dència, objectiu permanent de les campanyes electorals ultra.

Franquista i obert simpatitzant de la reconvertida Fuerza Nueva —la seua condició, com la de molts *pied-noirs*, de doble nacionalitat no li permet la militància de carnet— en els anys més durs del partit de Pinar, Pérez es va destacar en piquets antivaga i escaramusses contra demòcrates al costat dels primers bastions del feixisme actiu valencià. Anys abans va ser detingut a Crevillent quan, convocat pel líder del

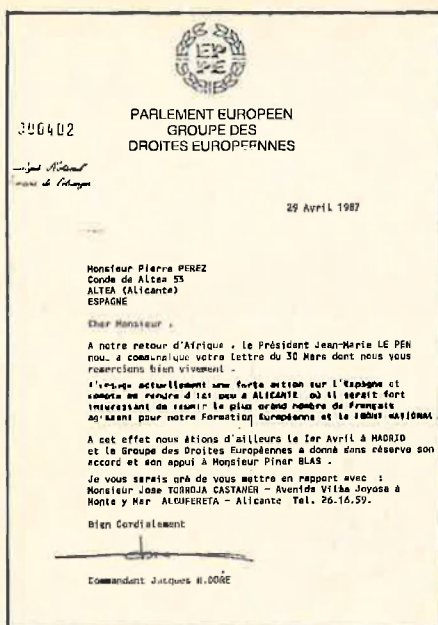

José Torroja.

Gerent de la luxosa urbanització Greenwich, ubicada a l'elitista port esportiu Luis Campomanes d'Altea, promotor, immobiliari, constructor i col·laborador de *Le Petit Echo D'oran*, un periòdic que conserva la capçalera algeriana i que edita milers d'exemplars per als *pied-noirs* d'arreu del món —del Canadà a Israel i de l'Argentina a Nova Caledònia—, Pierre Pérez idolatra, com tants *pied-noirs*, Jean Marie le Pen, per la seua política antiàrab. Votant de Manuel Fraga en les legislatives del 86, ha participat activament en les campanyes del Front Nacional francès a les comarques del sud valencià. Els *pied-noirs* residents —prop de 60.000— són, des de la seua fugida d'Algèria després de la indepen-

sindicalisme ultra, José Antonio Assiego, participava junt amb altres militants i simpatitzants de l'extinta Fuerza Nacional del Trabajo, en la repressió d'una vaga legal dirigida per CCOO. Com més tard es demostraria públicament, Assiego, Pérez i la resta de l'estol *fuerzanovista* havien rebut compensacions econòmiques de diversos industrials de Crevillent afectats per aquella aturada.

Però José Torroja Castaner és el veritable valencià de confiança de Le Pen i un dels seus socis fonamentals per a captar les simpaties dels *pied-noirs*. Una població políticament molt diversa que també vota majoritàriament socialista. Líder dels *repatriats* de les dues Marines i l'Alacantí, Torroja, a dife-

Els contactes amb la ultradreta europea estan a la vista.

rència de Pérez, no és un home obertament dretà i mai s'ha destacat exteriorment en la violència, de paraula o d'obra, ultra. El delegat secret de Le Pen ha treballat des de l'ombra a favor de l'associacionisme lepenista i el vot per al notari Pinar López. A pesar d'això, entre les seues amistats —és fàcil veure'l amb freqüència en la luxosa cafeteria d'Alacant Delfin, feu on es reuneixen molts ex-francoalgerians—, s'ha mostrat partidari d'un

nou home per a l'extrema dreta espanyola, d'acord amb el nou *look* de la Internacional Negra.

Ex-cap de vendes de la desapareguda i famosa fàbrica de joguets Rico, Torroja és ara director d'exportació d'una altra coneguda firma juguetera d'Ibi, l'empresa Feber. Amb una plantilla d'uns 400 treballadors en la temporada alta, Feber és líder del sector jugueter internacional, amb una situació econòmica extraordinària. L'empresa, propietat dels germans Carlos, Angel i Manuel Rodríguez, és una important productora de joguets educatius, nines i vehicles infantils. Fa poc va ser denunciada com una de les empreses que, a pesar de l'estricta recomanació internacional en contra de les relacions comercials amb el règim sud-africà del president Botha, no ha deixat d'exportar-hi.

José Torroja i Pierre Pérez van fer un dur esforç perquè l'home que fundà el Front Nacional francès el 1972 acudira l'estiu passat a Benidorm per donar suport a la candidatura europea de Pinar. Però Le Pen no va poder assistir a la capital de la Marina Baixa i influir, amb la seua presència, davant dels milers de *pied-noirs* que a la Catalunya del Nord, Niça o Marsella l'han llançat al cel electoral com a l'estrella de ultradreta.

No obstant, l'activitat de tots dos no ha cessat. El seu treball polític quoti-

dià obtingué un fruit magnífic en aconseguir que centenars de *pied-noirs* ja valencians acudiren a Niça —60.000 veïns *pied-noirs*— en el 25 aniversari del seu *repatriament*. Una cita que fa un any reuní en aquella capital una multitud de 100.000 *pied-noirs* dels cinc continents. Per aquesta cita, tan sols reberen una subvenció de la Diputació d'Alacant que presideix Antonio Fernández Valenzuela.

El desig polític d'aquests dos homes de doble nacionalitat es va estavellar, però, amb les idees polítiques d'un col·lectiu que ha anat perdent la seua unitat amb el pas dels anys i el pensament del qual s'ha fet més suau amb la realitat dels temps. El 16 d'abril, Pierre Pérez feia la seua última aparició en públic en un acte de l'extrema dreta.

Blas Pinar havia vingut a Alacant per enfebrir els seus adeptes i fer l'obertura del congrés constituent de les Juventudes del Frente Nacional. El programa consistia a fer un sopar el dissabte a Benidorm amb els altres locals, i el diumenge, un míting al cine Casablanca —seu de la Filmoteca Valenciana d'Alacant cedit per la Delegació de Cultura— i, més tard, un menjar de camises blaves i negres a l'hotel Maya. Diuen que un home, amic de Le Pen, un tal *monsieur* Torroja, hi era present esperant ordres. □

Pierre Pérez.